TWENTY-FOURTH SUNDAY AFTER PENTECOST

Troparion and Kontakion:

Troparion (7): By Your cross You destroyed death; You opened Paradise to the thief; You changed the lamentation of the myrrh-bearers to joy, and charged the apostles to proclaim that You are risen, O Christ our God, offering great mercy to the world.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit.

Kontakion (7): No longer shall the dominion of death be able to hold humanity, for Christ went down shattering and destroying its powers. Hades is bound. The prophets exult with one voice: The Savior has come for those with faith, saying: Come forth, O faithful, to the resurrection!

Now and for ever and ever: Amen.

Theotokion (7): O All-praised Treasury of our resurrection, we hope in you, bring us up from the pit and depth of sins, for you have saved those subject to sin by giving birth to our Salvation, O Virgin before childbirth, and virgin in childbirth, and still a virgin after childbirth.

Prokimenon:

Prokimenon (7): The Lord will give strength to His people; the Lord will bless His people with peace.

Verse: Bring to the Lord, O you sons of God; bring to the Lord young rams.

Prokimenon (7): The Lord will give strength to His people; the Lord will bless His people with peace.

Epistle:

Reading of the Epistle of St. Paul to the Ephesians.

(Eph 2,14-22)

Brethren: Christ is our peace, he who made both one and broke down the dividing wall of enmity, through his flesh, abolishing the law with its commandments and legal claims, that he might create in himself one new person in place of the two, thus establishing peace, and might reconcile both with God, in one body, through the cross, putting that enmity to death by it. He came and preached peace to you who were far off and peace to those who are near, for through him we both have access in one Spirit to the Father. So then you are no longer strangers and sojourners, but you are fellow citizens with the holy ones and members of the household of God, built upon the foundation of the apostles and prophets, with Christ Jesus himself as the capstone. Through him the whole structure is held together and grows into a temple sacred in the Lord; in him you also are being built together into a dwelling place of God in the Spirit.

Alleluia Verses:

Verse (7): It is good to give praise to the Lord; and to sing in Your name, O Most High.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse (7): To announce Your mercy in the morning and Your truth every night.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel: (Lk 8.41-56)

At that time, a man named Jairus, an official of the synagogue, came to Jesus. He fell at the feet of Jesus and begged him to come to his house, because he had an only daughter, about twelve years old, and she was dying. As he went, the crowds almost crushed him. And a woman afflicted with hemorrhages for twelve years, who had spent her whole livelihood on doctors and was unable to be cured by anyone, came up behind him and touched the tassel on his cloak. Immediately her bleeding stopped. Jesus then asked, "Who touched me?" While all were denying it, Peter said, "Master, the crowds are pushing and pressing in upon you." But Jesus said, "Someone has touched me; for I know that power has gone out from me." When the woman realized that she had not escaped notice, she came forward trembling. Falling down before him, she explained in the presence of all the people why she had touched him and how she had been healed immediately. He said to her, "Daughter, your faith has saved you; go in peace."

While he was still speaking, someone from the synagogue official's house arrived and said, "Your daughter is dead; do not trouble the teacher any longer." On hearing this, Jesus answered him, "Do not be afraid; just have faith and she will be saved." When he arrived at the house he allowed no one to enter with him except Peter and John and James, and the child's father and mother. All were weeping and mourning for her, when he said, "Do not weep any longer, for she is not dead, but sleeping." And they ridiculed him, because they knew that she was dead. But he took her by the hand and called to her, "Child, arise!" Her breath returned and she immediately arose. He then directed that she should be given something to eat. Her parents were astounded, and he instructed them to tell no one what had happened.

Communion Verse:

Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

24-а НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННІ СВ. ДУХА

Тропарі і Кондаки:

Тропар (7): Знищив Ти хрестом Твоїм смерть, відчинив розбійникові рай, мироносицям плач на радість перемінив і апостолам звелів проповідувати, що воскрес Ти, Христе Боже, даючи світові велику милість. Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (7): Вже більше влада смерти не зможе людей держати, зійшов бо Христос, знищивши і знівечивши сили її, зв'язується ад, пророки ж однодушно радіють. З'явився Спас тим, що вірують, промовляючи: Виходьте, вірні, до воскресіння.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (7): Як на скарбницю нашого воскресіння, надіємось на Тебе, Вссхвальна, тож виведи нас з ями й безодні прогріхів, бо Ти спасла підлеглих гріхам, породивши наше Спасіння. Як перед народженням Ти була Діва, так і в родженні і по народженні, Ти залишилась Дівою.

Прокімен:

Прокімен (7): Господь силу людям Своїм дасть, Господь поблагословить людей Своїх миром.

Стих: Принесіть Господові, сини Божі, принесіть Господові молодих баранців.

Прокімен (7): Господь силу людям Своїм дасть, Господь поблагословить людей Своїх миром.

Апостоль:

До Ефесян послання св. апостола Павла читання.

$(E \phi 2, 14-22)$

Браття, Христос наш мир, він, що зробив із двох одне, зруйнувавши стіну, яка була перегородою, тобто ворожнечу, - своїм тілом скасував закон заповідей у своїх рішеннях, на те, щоб із двох зробити в собі одну нову людину, вчинивши мир між нами, і щоб примирити їх обох в однім тілі з Богом через хрест, убивши ворожнечу в ньому. Він прийшов звістувати мир вам, що були далеко, і мир тим, що були близько; бо через нього одні й другі маємо доступ до Отця в однім Дусі.

Отже ж ви більше не чужинці і не приходні, а співгромадяни святих і домашні Божі, побудовані на підвалинах апостолів і пророків, де наріжним каменем сам Ісус Христос. На ньому вся будівля; міцно споєна, росте святим храмом у Господі; на ньому ви теж будуєтеся разом на житло Бога в дусі.

Апостольські Стих (Алилуя):

Стих (7): Добре воно - прославляти Господа, і співати Твоєму імені, Всевишній.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих (7): Звіщати вранці Твою милість, ночами - Твою вірність.

Алилуя, алилуя, алилуя.

€вангелія:

(Лк 8,41-56)

Того часу, прийшов чоловік, Яір на ім'я, який був головою синагоги. Припавши до ніг Ісуса, він почав його просити зайти до нього в хату, бо була в нього дочка одиначка, яких дванадцять років, і вона вмирала. І як він ішов туди, люди тиснулися до нього.

Аж тут жінка якась, що була хвора дванадцять років на кровотечу й витратила на лікарів увесь свій прожиток, і ніхто з них не міг її оздоровити, підійшовши ззаду, доторкнулась краю його одежі й умить стала здоровою - спинилась її кровотеча. Ісус спитав: "Хто доторкнувся до мене?" А що всі відпекувались, Петро мовив: "Наставниче, то люди коло тебе юрмляться і тиснуться." Ісус же сказав: "Хтось доторкнувся до мене, бо я чув, як сила вийшла з мене." Побачивши жінка, що не втаїлася, тремтячи підійшла й, упавши йому до ніг, призналася перед усіма людьми, чому до нього доторкнулась і як негайно одужала. Сказав їй Ісус: "Дочко, віра твоя спасла тебе, йди в мирі!" Він говорив ще, як приходить хтось від голови синагоги й каже: "Твоя дочка померла, не турбуй більш Учителя." Ісус, почувши це, озвався до нього: "Не бійся, тільки віруй і вона спасеться." Прийшовши до хати, він не пустив нікого з собою в середину, крім Петра, Івана та Якова з батьком та матір'ю дитини. Всі плакали за нею і голосили. Він же мовив: "Не плачте, вона не вмерла, вона тільки спить." І ті сміялися з нього, бо знали, що вмерла. А він узяв її руку й голосно промовив: "Дівчино, пробудися!" І дух її повернувсь до неї, і вона миттю стала. Тоді він звелів дати їй їсти. Батьки ж її були здивовані вельми, та він наказав їм нікому не говорити, що сталося.

Причасний Стих:

Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах. Алилуя, алилуя, алилуя.